

Când se va sfârși „taina lui Dumnezeu”?

10 noiembrie 2008

Gili Cârstea

Ziua Cincizecimii trebuia să fie momentul final al „încetării fărădelegilor” și al aducerii „neprihănirii veșnice” (Dan 9:24). Scopul lui Dumnezeu se realizase în Hristos, iar omenirea putea privi în El neprihănirea veșnică, în locul șirului nesfârșit de fărădelege și iertare. În acest sens împărăția predicată de ucenici „se apropiase” (Luca 10:9-11).

Unirea dintre divin și uman, realizată în Hristos, era „idealul înalt, pus în fața fiecărui suflet” (DA 161). Era oferta – respinsă de veacuri – prin care omenirea era împăcată cu Dumnezeu, și pe care acum Dumnezeu o pune din nou la dispoziția poporului Său. Întruparea trebuia să continue prin ucenici, iar aceștia urmau să ducă vestea bună despre taina lui Dumnezeu „în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” Curând, pământul ar fi fost luminat de slava caracterului lui Dumnezeu.

A.T.Jones descrie acest moment măreț:

„Ei au predicat taina lui Dumnezeu – „Hristos în voi nădejdea slavei” – dar a apărut o altă taină. A apărut chiar în timpul predicării lor. Taina aceasta, pe care trebuiau să o predice ei, fusese ascunsă de veacuri, dar acum se manifestase în lume mai mult ca niciodată. Dar când au început ei să predice această taină, a apărut lucrarea unei alte taine, iar taina aceasta a nelegiurii s-a ridicat și a acoperit din nou taina lui Dumnezeu. După moartea apostolilor, taina nelegiurii s-a ridicat și a cuprins întreaga lume, ascunzând din nou taina lui Dumnezeu pentru veacuri și generații. Este adevărat acest lucru? Dar în capitolul 10 din Apocalips, un înger este prezentat ca fiind așezat cu un picior pe mare și cu celălalt pe pământ, strigând cu voce tare, jurând „pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă, ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, trebuie să se sfârșească taina lui Dumnezeu” (Apoc 10: 6-7 KJV).

„În ultimul timp m-am întrebat dacă îngerul nu s-a exprimat intenționat așa, că taina lui Dumnezeu „trebuie să se sfârșească,” în loc de „se va sfârși.” Trebuia să se sfârșească de mult timp. Mărturiile ne-au spus acest lucru. Dar prin trăgăneala, trândăvia și lentoarea noastră de a-L crede pe Dumnezeu, ea nu s-a sfârșit. Dar slavă Domnului, ea se va sfârși cu adevărat. Punctul important aici este că, în momentul în care trâmbița îngerului al șaptelea va începe să sune, taina lui

Dumnezeu va fi expusă înaintea lumii. Ce este ea? Este „Hristos în voi, nădejdea slavei.” Aceasta este evanghelia veșnică. Aceasta este solia îngerului al treilea.

„Observați deci cum a aranjat Dumnezeu lucrurile, ca solia îngerului al treilea, taina lui Dumnezeu, să triumfe împotriva tainei nelegiurii, și așa cum taina nelegiurii a reținut atenția lumii și a atras interesul națiunilor, și uimirea oamenilor, tot așa taina lui Dumnezeu să atragă atenția națiunilor și uimirea oamenilor? Acest lucru se va întâmpla” (A.T.Jones, General Conference Sermons, 1893 – Study 7).

„Ce este taina lui Dumnezeu? ‘Hristos în voi, nădejdea slavei.’ Dumnezeu descoperit în trup. În aceste zile, taina Lui urmează să fie încheiată în 144 000 de oameni. Dumnezeu lucrând în trup omenesc, Dumnezeu descoperit în trup omenesc, în noi, se va realiza. Trebuie să fim făcuți desăvârșiți în Isus Hristos. Prin Duhul, trebuie să ajungem oameni desăvârșiți, la statura plinătății lui Hristos” (A.T.Jones - RH, 18 iul 1899).

Tragedia care a afectat lucrarea, și a ascuns de ochii omenirii taina lui Dumnezeu, își are originile chiar în timpul Zilei Cincizecimii. Poporul lui Dumnezeu nu a înaintat în lumina acelor adevăruri profunde, ceea ce a dus la tragedia Efesului (vezi detalii aici). Adevăruri „mari și neînțelese” au rămas ascunse de atunci, lucru care a amânat nepermis de mult scopul lui Dumnezeu de a face din biserică Sa „continuarea întrupării lui Hristos.” Îngerul al șaptelea nu a putut să sune din trâmbița lui, iar taina nelegiurii a prosperat, făcând lumea să creadă că aceasta este religia și spiritualitatea autentică, deși ea nu era decât evlavie fără putere.

Cum a reținut taina nelegiurii un asemenea succes? Simplu, făcându-i pe oameni să creadă că a fi „în Hristos” înseamnă „educație, cultură, exercitarea voinței și efort omenesc.”

Sigur că acestea își au propria sferă de influență, dar sunt complet lipsite de putere în a face pe oameni părtași de natură divină. Nu pot aduce pe închinător la „desăvârșirea cerută de cugetul lui” (Evr 9:9). Nu pot face din biserică „întruparea continuă a lui Hristos.”

Ele pot produce „o exterioară corectitudine comportamentală, dar nu pot schimba inima” (SC 18).

Ele pot oferi un simțământ de spiritualitate, creează impresia că stabilesc o „relație cu Hristos,” dar în realitate nu fac decât să disimuleze goliciunea imensă din templul sufletului.

Taina nelegiurii poate răspunde cu multă „putere și lumină” la strigătul închinătorilor ei: „Tată, dă-ne Duhul Tău!” Dar „duhul” respectiv nu este caracterul lui Dumnezeu, nu conectează pe închinător la izvorul vieții, și nu scrie legea în inimă și minte. El doar creează puternice trăiri emoționale, viguroase puseuri sentimentale, care au un rol major în gâdilarea firii pământești, dar nu sunt de niciun folos în întoarcerea închinătorului de la păcat la neprihănire. Hristos este

afară, bătând la ușă, iar înăuntru este petrecere și veselie, ciocnim pahare și strigăm strident că suntem îndreptățiți prin credință.

În această euforie generalizată, puțini se gândesc la profetia care încă își așteaptă împlinirea: „Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi-născut” (Zah 12:10).

Fără această acțiune a Duhului, și fără întoarcerea privirilor către Întâiul nostru născut, pe care L-am străpuns, în 1888 și de atunci încolo, taina lui Dumnezeu nu se poate sfârși.

***